

ವನ್ನುಚಿವಿ ಭಾಯಾಗ್ರಹಕ ವೀರೇಶ, ತನ್ನ ವಿಶ್ವ ಭಾಯಾಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದರ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಡಿನ ಕೆಲವು ಸ್ವೇಚ್ಚಣೆಗಳ ಅಗತ್ಯ ಬಿಧಿತ್ವ. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹೀಗೆ ಸ್ವಂತರಣೆಯಿರಿ ಕಾಡಿಗೆ ತೆರಳಿದ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ದಟ್ಟ ಕಾನನ. ವೀರೇಶ ಕಾಡಿನ ಮದ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಕಾಡಿನ ಉತ್ತರವು ದೃಶ್ಯಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆಗ ಇಡ್ಡಿದ್ದಿಂತೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಸದ್ವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಜಂಫಾಬಿಲವೇ ಉದುಗಿಹೋದಂತಾಯ್ದು. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಸಿದ ಚಿರತೆ ನಿಂತು ಇವನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಮೇಲೆರೆಗುವುದು ಬಿಡಿತೆಂದು ವೀರೇಶನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಪಾಯಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಅಳ್ಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ನೆನಪಾಯಿತು. ಅದರಂತೆ ಉಪಾಯವೈಂದನ್ನು ಹೂಡಿದ.

ತಾನೇ ಮೇಲ್ಮೈ ಚಿರತೆಯ ಬಳಿ ಸಾರಿ, “ಚಿರತೆರಾಯ, ಹೆಗ್ಡಿನ್ನೀಯಾ? ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳುರೂ ಕ್ಷೇಮವೇ?” ಎಂದು ಕುಶಲೋಪರ ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಇವನ ಮಾತಿನ ಮರ್ಮವನ್ನಾಗಿ ಚಿರತೆ, “ಹೇ ಮಾನವ... ಇನ್ನು ನಾಟಕದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಲು ನಾನೇನು ಹುಲ್ಲಿರಾಯ ಎಂದುಕೊಂಡೆಯಾ? ಅದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಬಳಿ ನಡೆಯುದು. ನಾನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿದ್ದಿನೇನೆ. ನನ್ನ ಆಹಾರವಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗು” ಎಂದು ಹೂಂಕಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಎದೆಗುಂದದ ವೀರೇಶ, “ಚಿರತೆರಾಯ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೋಸಗೊಳಿಸಲಾರೆ. ನಾನು ಇತ್ತೆ ಮಾನವರಂತಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬು ಬಡ ಭಾಯಾಗ್ರಹಕ ಕಾಡಿನ ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಮಾತ್ರ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಏನೂ ತೋಂದರೆಯಾಗದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ತೆಗೆದಿರುವ ಕಾಡಿನ ಭಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಚಿರತೆಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಕಾಡಿನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ವಿಷಿಯಾದ ಚಿರತೆ, “ಇನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಾರ್ಪಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕ್ಷೇತ್ರಕದಿಂದ ಚಿರತೆಯ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದರೆಡು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿರತೆ ಬಹಳ ಶ್ವಿಷಿಗೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನೇ ಸುಸಮಯಿಸೆಂದು ತೀಳಿದ ವೀರೇಶ, “ಚಿರತೆರಾಯ, ನಿನು ಆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಎತ್ತರದ ಬಂಡಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರ ಸೇರಿಸಿದಿಯುವೆ. ಆಗ ನಿನು ಇನ್ನೂ ಮುದ್ರಾಗಿ ಕಾಣಿವೆ” ಎಂದು ಆ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಒಷ್ಟಿಸಿದ. ಚಿರತೆ ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡ ಏರಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಕೆಲ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಿಂತಿರುಗಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವರ್ಗೊ ನಿನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಬಾರದು” ಎಂದ. ಚಿರತೆ ಹಿಮ್ಮತಿವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಚಿರತೆ ಅತ್ಯ ತಿರಿಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇತ್ತ ವೀರೇಶ ತನ್ನ ಸ್ವಂತರ್ಗೊ ಏರಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡದೇ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಉಲಿನತ್ತೆ ದೌಡಾಯಿಸಿದ!